

nr 5, årg 1, 1975

KÄNDISARNA

**GEMENSAM JUL.
"KÄNDISARNA"**

MINDRE POLITIK
 MERA BLUES

Innehålls förteckning

JULBETRÄKTELSE	SID. 3
ATT KROSSA JULEN...	SID. 5
BREV TILL TOMTEN	SID. 6
SERIE	SID. 7
ARBETSGRUPPERNA	SID. 8
"KÄNDISARNA"	SID. 10
MÅLSÄTTNINGSDEBATT	SID. 13
DAGORDNING TILL STOR- MÖTET 19/12	SID. 16
POWER HOUSE	SID. 17
PROTOKOLL FRÅN STOR- MÖTET 29/11	SID. 18
TIDNINGSAKTA	SID. 19
PROGRAM	SID. 20

huset

MANILLAGATAN 3, 702 12 ÖREBRO

TELEFON:

13 89 80

POSTGIRO:

86 71 76-0

MEDLEMSKAP:

Avgiften är 20 kr/år, och för det får man Husets interntidning hemskickad. Medlemskortet gäller för alla ställen som är anslutna till Kontaktnätet.

ÖPPETTIDER:

Måndagar tom Torsdagar
 kl 18 - 22
 samt Söndagar.

STYRELSE:

Ordförande är Johanna Nygren,
 Järnvägsgatan 30, 703 62 Ö-o.

Tel: 14 79 59

Sekreterare är Siv Andersson,
 Irisgatan 98, 703 53 Ö-o.

Tel: 18 84 40

Kassör är Lars-Göran Jansson,
 Lövstagatan 11b, 703 56 Ö-o.

KONTAKTER:

TEMAVECKOR: Kurt Jonsson, Lagmansga-
 tan 11, 702 15 Ö-o. Tel: 14 49 92

SÖNDA'N: Bengt Gustavsson, Stor-
 ängsgatan 13, 702 05 Ö-o. Tel:
 11 27 37

KLARTEXT: Peter Ekström, Karls-
 lundsgatan 7, 703 41 Ö-o. Tel:
 14 31 39

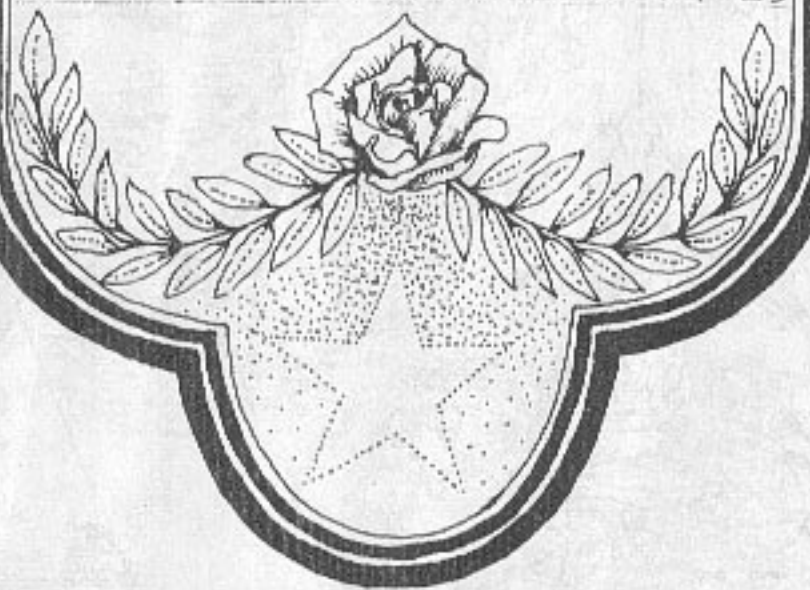
MUSIKGRUPPERNA: Bo Eriksson, Öst-
 ra Vintergatan 24, 703 43 Ö-o.
 Tel: 12 72 58

MUSIK PÅ Huset: Tomas Grek, Varberga-
 gatan 138, 703 52 Ö-o.
 Tel: 18 79 35

SVENSK FREDSFÖRENING: Bo Wallin,
 Blacksta, Närkes Kil. Tel: 283131

FOLKETS BIO: Tel: 65 579

POWER HOUSE: Åse Norlin, Kiselvä-
 gen 11, 703 14 Ö-o. Tel: 20 14 15

Gemensam Jul

Julbetraktelse

Innan varje jul vi firat på Huset har det uppstått några små frågetecken. På de inledande mötena är det alltid någon som harklat sig och sagt lite förläget med tyst röst: "Varför? Varför firar vi Gemensam Jul på Huset? Vad vill vi kunna bjuda på?" För det mesta har i såna fall tystnad sänkt sig över församlingen och en dov stämning infunnit sig. Ingen har sagt något och alla har gått hem med förhoppningen att ingen ska fråga så dumma frågor på nästa möte. Kanske började någon med ett: "Jaa...", som inte blev något mer. Den som frågade gick hem med tankarna att: "Det är nog bra i alla fall..." och "I stort sett så vet vi nog varför ändå...". Fast en molande missnöjdhet hänger kvar i bakhuvudet. Tankarna om: "Varför?" och "För vem?" finns kvar.

Och när han, eller hon, kommer till Huset för att jobba på Julafton så är det massor av folk där och många av dem är helt okända. Vad är då naturligare än att gå fram till gänget som står och pratar vid bardisken. De som han, eller hon, känner rätt bra och kan prata med. Där står de och pratar och har kanske till och med rätt roligt. Men runt om i lokalen sitter människor som inte pratar och som kanske inte känner någon annan. De sitter långt ifrån varandra för ensamheten smittar och det är obehagligt att komma den för nära. De har letat sig till Huset för att andra ställen har mycket mindre att ge. Till Gemensam Jul kommer de för att de tror att där ska de få dela en gemenskap som inte ställer krav på religion, förmögenhet eller familjetillhörighet.

Då surrar det till igen i bakhuvudet och han, eller hon, tar ett

steg ut ur gänget som skrattar åt interna skämt. Med föresatsen att göra en god gärning tågar han, eller hon iväg till närmsta ensamma gamling som inte är alltför berusad och säger: "Hej", med ett strålande leende. Fast inuti är leendet osäkert och svagt. "Jaså, du har hittat hit...", säger han, eller hon, för att inleda samtalet. Ett stapplande samtal inleds mycket riktigt och gamlingen berättar om sig och de sina, problemen med spriten och sjukpensionen som han aldrig fick, för han har inte så många att prata med. Nu äntligen finns här ju någon som vill lyssna. Men han, eller hon, som lyssnar säger mest: "Ja, det var ju intressant..." och längtar tillbaks till gänget. Att prata om sig och sina problem det skulle inte nytta något till, den där gamle mannen skulle ju i alla fall inte förstå något. Och förresten sitter man väl inte och pratar om vad som helst med vem som helst.

"Nej, nu börjar dansen", säger han, eller hon, hurtigt. "Kom så går vi in och dansar". Inte för att det skulle vara speciellt roligt att dansa just nu, men man slipper ju prata. Och gamlingen har inte heller lust att dansa men något måste man ju göra för att få vara med. Så han går runt granen medan de andra kväcker och hoppar. "Små grodorna". Snart går han tillbaks och sätter sig. Men den som han pratade med fortsätter att dansa.

Kanske samvetet gnager lite, "men man kan ju inte vara med alla på en gång". Efter lite snack med kompisarna som fortfarande står tätt intill varandra och pratar, beslutar sig han, eller hon, för att prata med någon igen. Ytterligare en god gär-

ning. Det är ju i alla fall dem Julen är till för. Fast den här gången går han, eller hon, upp på övervåningen där det kanske finns någon rar gammal tant att hjälpa. Och mycket riktigt, det dräller av gamla rara tanter.

Tanten frågar varför så många rara ungdomar vill hjälpa en massa tråkiga gamlingar. Hon är så tacksam. Och han, eller hon, känner sig för lägen, för att dels är det ju inte mycket hjälp att komma med och dels är det lite si och så med gemenskapen, i alla fall så blir det inte mycket till svar.

Efter en stund och ytterligare ett ensidigt samtal går han, eller hon, och sätter sig på toaletten. "Det här är oroande. Det känns varken bra när man snackar med gamlingarna eller kompisarna." För att inte tala om vad föräldrarna sa när han, eller hon, talade om för dem att han, eller hon, tänkte tillbringa julen på Huset. Och de små frågetecknen som uppstått på Gemensam Jul-mötet känns nu mycket stora. "Varför firar vi Jul på Huset? Vem är den till för? Är vi de rara ungdomarna som bedriver välgörenhet? Är det något slags dåligt samvete som vi vill döva på detta sätt?"

När de frågade hemma så sa han, eller hon, att: "Det förstår ni väl att det inte är för min skull som jag går dit." Men det stämde inte riktigt för att julfirandet hemma hade börjat stå honom, eller henne, upp i halsen. "Känner inte de andra någonting? Varför diskuterades inte det här innan julen?"

När han, eller hon, går ut från toaletten så tänker han, eller hon: "Nästa år ska jag se till att det här snackas om innan julen. Jag ska pressa dem på vad de tycker. Fråga och fråga igen. Om vi ska uträtta något överhuvudtaget för både gamla och oss själva måste vi ha något gemensamt att stå på, veta vad vi vill med att fira jul här på Huset. Gemenskapen kan inte få betyda att vi ska hjälpa de ensamma." En jul för oss alla", stod det ju. Det måste betyda att vi är här tillsammans. Inga hjälpare och hjälpta. Inga starka och svaga. Utan alla lika svaga och osäkra, alla lika kontaktsökande. Gemensam Jul är inte till för dem, den är till för dig!

Nästa år."

PETER EKSTRÖM

*Att krossa julen är
att behålla julen -
att försvara julen
är att förlora julen*

Jul är ett gammalt ord. Betydligt äldre än den kristna kyrkan. Ett ord som var gammalt redan när dess frälsargestalt föddes.

Julen är en gammal fest. Den var fest långt innan ens ordet och begreppet "köp" uppstått.

När jag skriver dessa ord lyfter jag blicken från bordet och ser ut genom fönstret. Trädets kala grenar tätt invid rutan. Därutanför tung dimma. Den är blå som dålig skummjolk. Den mörknar. Den tränger sig upp mot huset. Landskapet är dränkt i dimma. Bara de kala svarta grenarna tätt invid rutan. Men i rutan reflekteras skrivbordets lampor. De glänser och lyser i rutan.

I denna årstid växer festen fram. Denna fest kan kläs i många dräkter. Den kan utnyttjas av trollkarlar, präster, biskopar, hövdingar, kungar, kapitalister. De kan trä sina kåpor på festen. Men de kan aldrig överta festen.

Alla försvinner de. Deras gester och symboler försvinner. Vi hänger inga hästar, vi smetar inte hönsblod på näsorna, vi gör inga korstecken; snart upphör vi också att vara periodkonsumenter. Men festen består.

Nu skall deras jul krossas. Det är rätt. Det är riktigt. Det har gjorts förr. Symbolerna har visat sig falska. Direktörernas, marknadsförarnas, annonsbyråernas jul med sina hyrda tomtar och sin falska vänlighet skall krossas. Inte för att de falska tomtarna är huvudfienden. De är bara fiendens köpta hjon. Utan därför att de perverterar festen.

Att gå in för att krossa deras jul är att gå in för att krossa en viktig del av detta samhälles falskhet. Falskheten uttrycker maktens verklighet. Du mäts i pengar. Din glädje kan växlas i valuta. Om du hyser kärlek kan du bara visa den med pengar. Den sanne konsumenten tar sig inte åt julpen när han ser sin älskade på sängen, han tar sig åt pungen; den med mynt fyllda. Det rasslar torrt i pungen hans.

Varuhusets jultomtar bär mask. Deras masker är köpta. Deras vänlighets tid är förhyrd. Våra städer är som maskstungna äpplen. Kärnan är svart av kontor. På nätterna stirrar alla rutor döda. Till jul hängs girlanderna upp. Då ska vi myllra kring och lämna pengar över diskar. De köper vårt arbete av oss och de betalar blott för en del av vad de köper. För pengarna vi får för vårt arbete skall vi köpa deras varor. Men de ger oss blott en del av vad vi betalar för.

Därför har deras tomtar order att tala vänligt. (Och gör de inte det blir de avskedade.) Därför hyr de dekoratörer att dekorera de döda gatorna.

De har sugit sig fast på festen och är som små sugande insekter. Deras bukar blir stinna av festen. Deras jul måste krossas.

Det går inte på en dag och inte på ett år och inte på tio. Det går heller inte att genomföra utan att krossa deras samhälle, ta deras egen dom ifrån dem, omöjliggöra för dem att köpa ditt arbete. Först när de arbetande äger både makten och egen domen kan de härskandes jul förintast och deras symboler gå samma öde tillmötes som hönsblodet på näsan.

Men att krossa deras jul är inte att krossa festen. Tvärtom. Först genom att krossa deras falska jul kan festen bli fest. Varuhusens representanter talar i pressen och från PUB säger man att man är socialister i hjärtat. Varuhusen talar om glädje och trivsel och trevligt hemma. Det är samma falskhet som varuhustomtarnas masker. Den är lika hyrd. Även varuhusens chefer är betalda för att spela sin roll. Spelade de den inte så skulle de avskedas. Deras vänlighet, deras omtanke om trivsel och hemtrevnad är lika oäkta som fnas-kets rop när hon säger att det går för henne. Betalda uppträdanden.

Det är gott med en sup och en bit
Det är skönt att vara många. Festen
är riktig. Det är inte Svensson med
pilsnerglass och nubbe och skinka
som förvrider festen. Han är festen.

Kapitalismen tycker inte illa om
helgon. Varuhuset har inget emot he-
liga män som späker sitt kött och
fastar under julen till de nödlidan-
des fromma. Det sätter spets på rek-
lamen. Man kan baka en paj och låta
tio öre gå till de fattiga i Afrika

Kapitalismen vill så gärna att nå-
gon säger:

- Folk är så dåliga. Folk vill dric-
ka. Folk vill sjunga. Folk vill äta.
Folk är usla.

Ty då kan den säga:

- Vad skall vi då göra Vi måste ge
dem vad de vill ha. Och så ger den
dem falska tomtar, köpta leenden, o-
brukbara prylar och tar i gengäld
deras pengar från dem.

Men det är inte festen som är då-
lig. Det är kapitalismen som suger
sig fast på festen. Då smakar festen
illa. Men man säger inte:

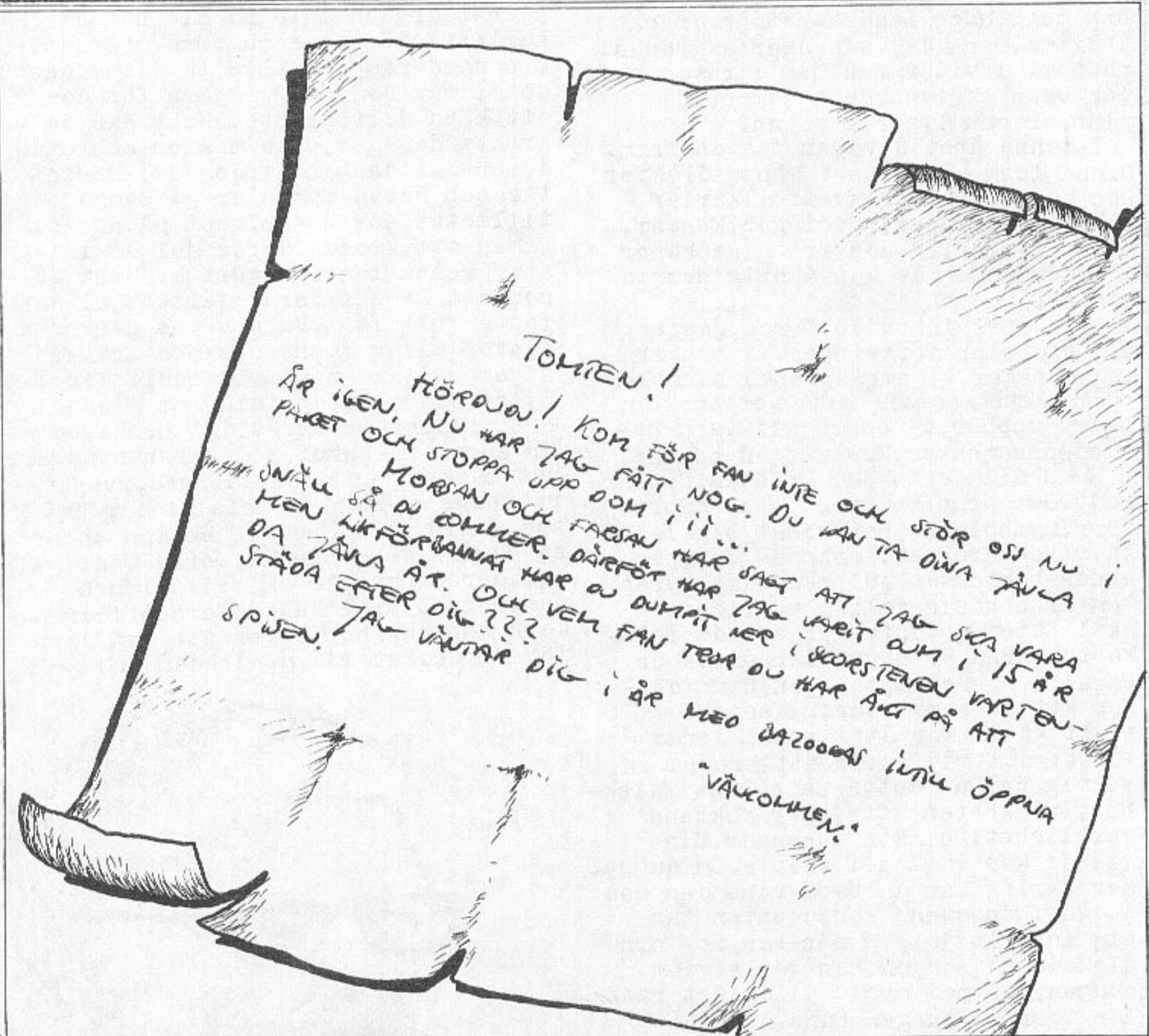
- Bränn alla hallonhäckar
när man får en bärfis i munnen. Man
säger:

- Jag spottar fisen ur min mun

Med fest som med hallon. Man spot-
tar ut deras jul för festens skull.

Nu är det nästan helt mörkt. Jag
hör tunga droppar falla mot gårds-
planens sten. Det är tung november.
Och jag vet att i denna tunga års-
tid kommer vi - eller rättare: våra
efterlevande - att samlas för att
dricka och äta och sjunga och dansa
när alla bankdirektörer och varuhus
chefer och förhyrda tomtar längese-
dan är så glömda att ingen vet var
deras ben förmultnat.

Jan Myrdal i AB 1-12-68.

Därföljer:
Gå på huset, det är juaste bag med os härnere!

Arbets- grupperna

Söndan

Höstterminen 1975

De som arbetat regelbundet med Söndan har varit: Siv Andersson, Elisabeth Tengå, Johanna Nygren, Mikael Blåder, Per Mjöbeck och Inger Lundh. Det har ordnats tre söndagar men Söndan på Huset under höstterminen. Vi har haft besök av några teatergrupper, en dockteater och en trollkarl. Musik liksom flera skapande aktiviteter har också ordnats. Mest är det barnfamiljer som kommit till Söndan. De liksom vi verkar ha uppskattat iden med Söndan.

Arbetet inför de tre söndagarna har inte fungerat som det bör göra. Vi måste förbättra oss då det gäller att fördela ansvar och arbetsuppgifter. En stor brist har varit det dåliga samarbetet och den dåliga informationen mellan arbetsgruppen Söndan och andra som deltagit i planeringsarbetet av Söndan. Olika uppgifter om inträde förekom under invandrarveckan på våra affischer. Under Söndan med FiB arrangerades en musikgrupp utan Söndans vetskap. Musikgruppen kom in på Huset och sa att de skulle spela hos oss. Vi inom Söndan förstod ingenting. Två stycken från Huset hade arrangerat musikgruppen. Som tur var fanns en av dem på Huset. Han kom fram till oss och kunde förklara hur allting låg till, eller kunde han det? Applåderna blev få när det spelade. Bara två stycken från Huset och musikgruppen själv kände till att det skulle bli en musikkväll på Huset.

Det finns flera bra saker som hänt bakom kulisserna. Söndan har fått ett eget skåp. Vi har fått möjlighet att sortera alla saker. Husets drejskiva har också uppskattats. Någon gång har vi gemensamt köpt sakerna vi behöver till Söndan.

Inför vårterminen

Att vi under våren träffas varannan vecka. Går ut och går, har hemmakväll hos någon eller gör någonting annat tillsammans. Jag tror att vi blir mer motiverade att arbeta med Söndan om vi kan stärka samhörighetskänslan och gemenskapen mella oss. På så vis tror jag också att smidigheten i planeringsarbetet kommer att förbättras.

Att det fortfarande finns en utåtriktad representant för Söndan. Men att vi låter två stycken inför var temavecka vara kontaktmän. De två får sköta telefonkontakt, ordna möten, fördela arbetsuppgifter mellan oss övriga inför Söndan.

Att vi försöker värva medlemmar. Vi bör försöka bli en arbetsgrupp på 10-15 st som kontinuerligt arbetar med Söndan.

Att vi avslutar var Söndan genom att samlas, kanske fika tillsammans. Ett skönt sätt att avsluta dan på, en möjlighet för Söndangruppen att öppna dörrarna till nya medlemmar och till möjligheter att få prata med de som kommer till oss.

Att vi sent i vår anordnar den omtalade drakfesten eller andra aktiviteter utanför Huset.

Det här var några av mina tankar om Söndan. Skriv i Husettidningen om Söndan, eller ge dina förslag till förändringar och förbättringar av Söndan direkt till någon inom Söndangruppen.

Vill du komma i kontakt med Söndangruppen ring: Bengt el. Inger 11 27 37.

I Husettidning nr.1 finns en utförlig presentation av Söndan.

BENGT GUSTAVSSON

Krösamos

Krösamos (= Lingonsylt) har existerat sedan september och är en s.k. fri musik- och teatergrupp, bestående av Beban, Gun, Ilga, Mia och Ylva. Med livet som insats försöker vi försörja oss på detta och har bara några studiecirkelklar vid sidan om som enda säkra inkomst. Vi håller till och repeterar på Huset på dagarna. Helst

vill vi hålla på med teater, men eftersom det är mycket lättare att få engagemang med musik än med teater, har vi kombinerat dem båda. Dels har vi gjort ett folkmusikprogram, där vi lagt tonvikten på den arbetande kvinnans musik (vaggvisor, arbetsvisor, strejkvisor mm) och så har vi gjort ett collage om könsroller, som vi varit ute med. Just nu håller vi på med en barnpjäs, som har premiär den 13 dec. Hittills har det gått bra för oss, peppar, peppar... Vi har varit ute på institutioner, föreningsmöten och lite diverse, mest via länsbildningsförbundet. Vi vill fungera som uppsökande grupp och tycker att det är viktigt att nå människor på tex institutioner som annars bara brukar få höra frälsningsarmen eller då och då någon "stor" artist som kommer och sprider lite "kultur", tämligen ointresserad av sin publik. Det är ju kontakten med andra människor som vi lär oss en massa.

Första gången vi kom till Örebro var det musikfest här, och vi noterade stillsamt att det bara var killar som

spelade, förutom några tjejjer som spelade fiol i folkdanslaget. Vi undrade hur det kom sig, vart har alla pianospelande flickor tagit vägen? Varför spelar nästan aldrig tjejjer tillsammans? - "Dom kan inte samarbeta" hörde vi en manlig röst från "huset" som sa. Visserligen har vi tjejjer oftast blivit uppfostrade av skola och samhälle till att bara tänka på oss själva, försöka få tag på en kille, vara misstänksamma mot och konkurrera ut andra tjejjer. Men detta går att ändra på! Nog kan tjejjer samarbeta!! Vi vill uppmantra andra, och då inte minst tjejjer, till att också sätta igång och spela musik eller teater tillsammans. Vi vill också visa att man inte behöver vara så fantastiskt bra och perfekt för att våga göra någonting. Man lär sig ju medan man håller på, och av vaxrann. Viktigast är att man tror på det man gör, och att man har roligt. /

KRÖSAMOS

Att vägra värnplikt

Krigsmakten är inte fredsbevarande, rustningar för krig leder till krig. Krigsmakten kan inte undanröja krigets orsaker. Det militära systemet försvarar och bevarar den ojämna maktfördelningen inom och mellan nationerna.

Hur gör man då om man vill söka vapenfri tjänst?

Jo, du skriver en ansökan där du anger dina motiv och skickar den till: Vapenfrinämnden, Fack 103 60 Stockholm 3.

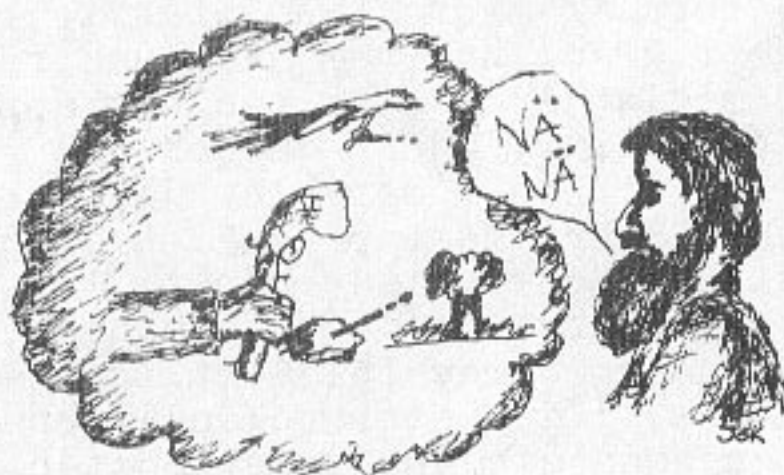
Vapenfrinämnden tillsätter en utredningsman som genom ett personligt samtal ska avgöra huruvida "bruk av vapen mot annan strider mot sökandens allvarliga personliga övertygelse och skulle medföra djup samvetsnöd för honom". Vapenfrinämnden följer sedan i regel utredarens rekommendation. Får du vapenfri tjänst tas du om hand av arbetsmarknadsstyrelsen som avgör var du ska tjänstgöra. Du kan t ex få arbeta som brandman, telearbetare, vid SJ eller liknande. Tjänstgöringstiden är 420 dagar.

Vapenfri tjänst kan du söka vid mönstringen, under pågående militärtjänst eller när som helst se-

nare. De motiv för värnpliktsvägran som f.n. godtas är religiösa och etiska. De som söker på religiösa skäl verkar ha något lättare att få vapenfri tjänst än de som är etiker. Men det beror också väldigt mycket på utredningsmannen och vad han får för uppfattning om dig.

Du som vill veta mera kontakta vapenfriföreningen som du når på tel: 08/67 46 52 onsdagar 19.00-21.00 eller under adress Jungfrugatan 30 114 44 Stockholm. Där kan du beställa en handbok för vapenvägrare.

Du kan också kontakta Örebro Fredsförening. Tommy Boström 019/13 58 55.

”KÄNDI- SARNA”

VI INLEDER HÄR VÅR ARTIKELSERIE OM "KÄNDISARNA" PÅ HUSET. DEN SYFTAR TILL ATT FÖR DOM SOM INTE HAR ARBETAT SÅ LÄNGE MED HUSET, GE EN PRESENTATION AV ETT ANTAL PERSONER SOM BETYTT MER ELLER MINDRE FÖR FÖRENINGEN, ELLER SOM TVÄRTOM, HUSET HAR BETYTT MYCKET FÖR. I OCH FÖR SIG SKULLE MAN JU KUNNA SKRIVA EN SÅDAN HÄR ARTIKEL OM DE FLESTA SOM FINNS PÅ HUSET. DE HÄR MÄNNISKORNA ÄR JU INTE VIKTIGARE ÄN ANDRA. MEN DE HAR SPELAT EN MER FRAMTRÄDANDE ROLL.

BENGT ASSARSSON

Bengt Assarsson uppträdde första gången på Huset och han gav också ut det första Husethäftet. Så var-ör inte börja med honom. Vi träffades hemma hos mig en förmiddag för att prata lite och se om det fanns material till en artikel. Det upptäckte vi ganska snart att det fanns, problemet var bara att ta fram det viktiga, vad som kunde vara intressant för andra.

Bengt började spela gitarr i oktober 1972. Han gjorde det för att vara med alla andra som spelade, på fester t ex, och det var mest enkla tre-ackords låtar. Men de speglade inga inre, djupare känslor utan var oftast bara roliga och småfräcka. Han utvecklade sitt gitarrspel och började skriva politiska texter. Bildade tillsammans med ett par kompisar en grupp som hette Gnagelram och skickade in ett band till KNUFF, vilket resulterade i att han fick skriva och framföra två låtar i deras program. Han var även under tiden medlem i en större sånggrupp Skog och Åkrar. Sjöng då och då helt själv. Den våren blev det ca 20 spelningar. Mest på små ställen.

Hösten 1974 flyttade han till Göteborg. Där tappade han inspirationen och skrev följaktligen ingenting, i den stora okända och lite ensamma staden. Under hösten-våren hade han ca 3 spelningar.

-De flesta av dom som spelar för sig själva sjunger andras låtar. Vad fick dig att börja skriva egna texter?

-Jag började skriva för att jag kom i en personlig kris. Gitarren fick då bli ställföreträdande gråtare och älskare. Jag var tvungen att öppna mig och då var musiken, och att få ut sina känslor genom den, ett första steg. Jag hade inte kunnat skriva om inte krisen kommit. Det var det pris jag fick betala, och jag skulle nog hellre velat vara en hyggligt fungerande människa, utan möjligheten att skriva. Men ett sådant vel får man ju inte göra.

-Det är en sak att skriva låtar och en annan sak att framföra dem offentligt. Varför började du uppträda?

-Dels för att jag tyckte jag hade något att säga. Den typ av musik och text jag gör saknas i musiklivet. Dels bara för att det är roligt. Men visst finns det också andra, kanske inte fullt så trevliga skäl, som man inte vill låtsas om. Läs Evert Taubes Rosa på bäl, så förstår du. Fast han skriver på allvar vad som kunde vara en svidande satir.

"Tänk att jag dansar med Andersson
Lilla jag, Lilla jag, med Fritiof
Andersson

Tänk att bli uppbjuden av en sån
populär person

Tänk, vilket underbart liv det ni
för

Säg mig hur känns det att vara
charmör

sjöman och cowboy, musiker, artist
det kan väl aldrig bli trist."

Det är idolmyten, ett tjusigt jobb
man lär känna mycket människor,
flickor beundrar en osv. Även om
myten är bättre än verkligheten,
så finns det människor som musiken
är det enda jag har gemensamt med.
Flickor jag bara kan prata om min
musik med. Dom är inte intresse-
rade av att lära känna människan
Bengt utan artisten Bengt. Och
jag är ju ändå en jätteliten, lo-
kal "idol".

Ibland har jag tänkt att när
jag blir riktigt stor, med plat-
tor och sånt där, då, kan man in-
te fånga den tjej man är kär i
på något annat sätt, så ska det
väl gå genom artistmyten. Jag vet
mycket väl att inte livet funge-
rar så, men jag sitter fast i my-
terna, i alla fall till viss del.

-Du verkar medveten om din si-
tuation. Men försöker du göra nå-
got åt den?

-Visst, jag kan intala mig själv,
suggerera mig att jag inte tror
på myterna. Men längst inne i
mitt automatiska handlande funge-
rar jag ändå efter dom. Så tror
jag tyvärr många gör. För att se-
dan, för ett vaksamt öga, obarm-
härtigt avslöja sig, när dom talar
om t ex Hoola i samma ordalag som
en annan talar om halvguden David
Bowie.

Så jag tycker att första steget
är att erkänna sina ofullkomlig-
heter, istället för att trycka
ner dom i djupet, förneka dom på
en intellektuell grund. Sedan
kommer nästa steg, brottandet
med problemet. Det är där jag är
just nu, i den här frågan.

-När du bodde här i Örebro hade
du ju ganska många spelningar.
Varför har det blivit så dåligt
med jobb sen du flyttat till Gö-
teborg?

-Jag tror inte det har så mycket
att göra med att jag flyttade till
en annan stad. Jag hade nog haft
lika dåligt med spelningar om jag
bott kvar i Örebro. När man är ny
så lyssnar folk på en, man får
spelningar. Men efter ett tag
räcker inte det. Det finns ingen
som vill tränga under skalet och
ta reda på vad man har att säga
om man inte är känd. En människa
vill gärna ha medhåll av andra
att någon är bra. Och har nu inte
någon progressiv auktoritet sagt
att den och den är bra, så är han
väl inte det. På samma sätt är
faktiskt Musikens Makts skivrecen-
tioner otroligt utslagsgivande
över hur en platta sedan kommer
att säljas. Är man stor har man
även den starkes rätt, något som
gäller även inom den progressiva
musiken.

-Du vill med andra ord bli en
"kändis"?

-Inte i ordets traditionella bety-
delse. Att bli "kändis" är i sig
självt inget roligt. Men man måste
bli det för att få jobb, verkar
det som.

-Men Göteborg är ju ett av den
progressiva musikens fästen, med
t ex Sprängkullen. Då borde du
väl kunna få spelningar?

-Jag känner inte för att spela på
Sprängkullen.

OM PUBLIKEN

Den gång jag spelat där fanns en massa likatänkande som helt okritiskt svalde vad jag sa, letade fram dom politiska linjerna, och godkände dom, men lyssnade inte.

Jag vill hellre spela inför mer öppna människor, men var när jag dom. Den progressiva musikrörelsen är ungdomsfixerad, och jag är ute efter en dialog med vuxna människor, åtminstone själsligt, så inom den rörelsen känner jag mig inte hemma.

Här kommer återigen problemet med att inte vara stor. Ta en sån som Cornelis W han är stor, och genom detta når han alla sorters människor.

-Vi är ju delvis redan inne på ditt förhållande till publiken. Hur är det. Kommer folk fram och snackar efteråt, ger dig kritik osv?

-Det är inte många som gör det. Och en del gör det bara för att visa att de står och snackar med killen som sjöng nyss. Jag brukar få provocera fram kritik och den blir väldigt olika. Eftersom jag försöker jobba utan schabloner, kan folk inte stoppa in mig i ett fack, och jämföra med andra inom samma genre. En del säger att texterna är bra och musiken dålig, andra tvärtom. Ibland är texterna för veka, ibland för hårda, oavsett var kritikern står musikpolitiskt.

-Känner du att det du vill säga går fram? Får du gensvar?

-Det är olika. De flesta lyssnar mer eller mindre lyhört. Framför allt är det människor i min egen ålder som "lyssnar", och det kan väl bero på att många låtar handlar om mina åldersbetingade grubblerier.

-Har du något speciellt mål med din musik?

-Jag vill tala samma språk som alla andra när de är ärliga. Det är en långsam väg. Jag är också fullt medveten om att jag inte är det enda rätta, bara en punkt i en skala.

Texterna och musiken speglar människan Bengt, och eftersom han är socialist så återspeglas det i texterna. Men många av dom problem jag tar upp, kan lösas ungefär lika bra, oavsett om man har den inställningen eller inte. Dvs s k icke-antagonistiska motsättningar. Jag kan inte sätta mig ner och skriva en låt om "höga hyror" rakt upp och ned. Istället försöker jag leva mig in i mina egna eller andras känslor, och redovisa dessa. Jag skriver t ex om en kärlekshistoria och tar därigenom upp könsrollerna, istället för att sjunga om problem, orsaker och lösningar på en intellektuell grund. Det gör att jag öppnar mig själv inför publiken. Med fel och brister.

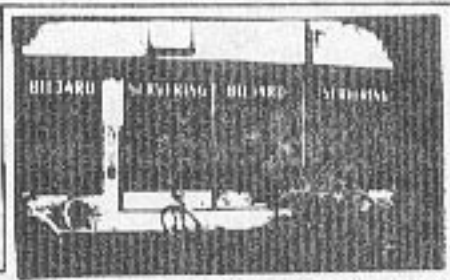
-Vem skriver du låtarna för? Dig eller publiken?

-Jag skriver dom för mig själv. För att fylla ett behov i mig. Men jag vill att publiken skall känna igen sig och upptäcka att de inte är ensamma om sina problem.

-Du sa förut att du inte haft så många spelningar. Samtidigt säger du nu att du har ett behov att framträda. Hur går det ihop?

-Det gör det inte. 20 spelningar på ett år vore lagom. Som tur är har jag ett bra arbete, där jag också jobbar med musik. Jag har hand om musikterapi på ett mentalsjukhus. Det ger mig otroligt mycket mänskligt, i kommunikation. Musikaliskt ger mig det jobbet däremot ingenting. Därför behöver jag spelningarna ute.

OM HUSET

-Vi borde väl knyta an till Huset också. Det var ju där du började spela, och det var också du som gav ut det första Husethäftet.

-För att börja med häftet, så är det passerat för mig nu. Det var Bengt när han spelat ett halvår. På samma sätt kommer det dikt-häftet jag just nu känner mycket för, och som kommer som Huset-häfte om nån månad, att bli passerat. Men jag tycker inte man ska skämmas för att man utvecklas förneka sina utvecklingsstadier. Det var synd att inte flera reagerade och skrev egna häften däremot. Man kan ha något att säga fast man inte är fullärd. Det är ofta som inte de första stapplande stegen redovisas för att de inte är perfekta.

-Huset i sig då?

-Jag kan inte säga att det är rätt och det är fel. Men ett problem tror jag är att folket på Huset utgör en rätt fast social grupp. Det är inga speciella sorters människor, men genom sina kläder, jargong, intressen osv, sätter de vissa oskrivna lagar för hur en medlem i gruppen ska vara för att den ska känna sig hemma. Sådana lagar, som man inte är särskilt medveten om när man är mitt i dom, gör att gruppens gemenskap blir större, men däremot får folk svårt att komma in i gruppen. Det är inte bara vissa politiska åsikter man måste ha, dvs sympatisera med Husets idé, utan man bör ändra på en del ovidkommande saker också. Vi känner oss inte som någon innevästanter, men många människor ser oss som det.

Aktiviteterna är det inget fel på. Inte idéerna heller. Så mitt i sökandet efter orsaker har jag fastnat vid det här, ett förslag.

LARS-GÖRAN JANSSON

HUSETS MÅLSÄTTNING

MÅLSÄTTNINGSDEBATTEN INFÖR ÅRS-MÖTET I FEBRUARI FORTSÄTTER HÄR MED INLÄGG FRÅN PER MJÖBÄCK, ANITHA LARSSON, MARIE O GUNILLA OCH ANDERS SUNDH.

STÖD KAMPEN

I förra numret av Husettidningen hade jag en insändare om Husets målsättning. En sak som jag skrev i den var nog fel. Parollen "för ett socialistiskt Sverige". Nu har jag kommit på att den kampen är omöjlig att föra genom Huset. Det är nog bättre att arbeta i något parti eller förbund, för att föra ut en sådan paroll. Jag tycker i stället att vi ska ha en paroll där vi stöder den kamp som förs i samhället, t.ex. strejker. Under den parollen kan vi samla fler människor. Det praktiska arbetet kunde man göra genom utställningar möten och diskussioner. Då skulle vi kunna stödja andra organisationer t.ex. Chilekommitten, KRUM och andra på ett verkligt bra sätt och även själva känna att vi gör något vettigt.

Det arbete som vi gör på Huset nu leder knappast till att folk blir mer medvetna än vad de var när det kom. De människor som kommer på våra arrangemang nu, är den så kallade "innevästantern". De människorna är ju i alla fall ganska medvetna redan. Vi borde i stället gå ut på ungdomsgårdar och visa det arbetande folket att det finns en annan kultur som inte bara stoppas i händerna på dem, utan som de måste vara med om att skapa själva.

PER MJÖBÄCK.

ANGÅENDE HUSETS ROLL SOM KULTUR- FÖRMEDLARE

presentation

Jag var under våren och hösten 74 handledare i Skapande Dramatik på Huset och var då liksom nu intresserad av vad och hur Huset skulle användas. Jag är f.n. anställd på RFHL (riksförbundet för hjälp åt läkemedelsmissbrukare) i Örebro och ser nu Huset på ett annorlunda sätt.

tidigare artiklar

Det har diskuterats i de sista numren av Huset-tidningen om bl.a. Husets profil. Vissa inlägg tyder på en rädsla att ta in andra föreningar på Huset. Den rädslan kan jag inte förstå. Huset i sig är en förening. Det vet jag, men Huset är också ett Hus och säkert så för de flesta invånare i Örebro. Varför inte använda det som ett Hus och låta folk i stan, föreningar och andra utnyttja huset. Då kan man efter detta bilda en profil. Det visar sig ganska snart vilka som vill använda Huset. Snacka om profil, när inte Huset har någon stadigvarande verksamhet, som Huset står för, möjligen cafévarksamheten.

lite folk på huset

Jag besöker då och då Huset och blir lika förvånad varje gång. Varför kommer inte folk dit? Det skulle kunna användas som en träffpunkt

för alla som känner sig ensamma. Många gånger har man känt sig ännu mer ensam om man gått till Huset. Varför får jag den känslan? Det måste vara ett grundläggande fel någonstans. Jag efterlyser FLER öppna grupper som kommer till Huset och dit man kan gå utan att först behöva vara med de första tre gångerna. ÖPPEN VERKSTAD av olika slag med handledare i olika ämnen, så man kan få en kort instruktion och sen jobba själv. Jag tror inte på den konventionella studiecirkeln. Det skapar bara skuld-känslor om man inte går på något möte. Det är också ett stort antal som slutar efter några gånger.

huset i sig självt meningslöst

Det är som jag ser det meningslöst att ha ett hus utan förankring till andra människor utanför Huset-föreningen. Det blir då ett HUS för inbördes beundran. Många andra grupper är intresserade av Husets målsättning, men anser att man inte kan snöa in på detta. Det tycker jag är riktigt. TEMA-veckorna är ett fint bevis på att Huset kan vara öppet för andra grupper. Men varför bli avundsjuk på att inte Huset får tillräckligt med uppmärksamhet då. Det är ju samma mål vi är ute efter. Är det Huset eller FiB som syns mest? Har det någon betydelse?

huset,

är en bra grej, men det blir meningslöst om man inte sätter in det i rätt sammanhang. Huset är ingen enskild företeelse, utan ett bevis, som andra vänsterföreningar på att samhället är galet och att vi har behov av något annat, som Huset skulle kunna tillfredsställa. Jag tänker mig ett Hus där man känner kampanja, gemenskap och kan prata om problem vi alla har. Hur ska t ex. en pappersbruksarbetare kunna träffa narkoman X. Han kan aldrig träffa honom och därför aldrig förstå honom. Det bl. a. kan eller skulle Huset kunna ge möjlighet till.

Hälsningar

Anitha Larsson

BREV FRÅN MARIE OCH GUNILLA

Hejsan Red.

Vi är två tjejer som har varit nere på Huset några gånger. När vi hörde talas om Huset tyckte vi att det var en bra och riktig grej för den här stan för såna som inte gillar Clubben, Prisma etc. Nåväl vi gick dit några gånger förra hösten och våren. Det var inte riktigt som vi hade hoppats. Där var ett gäng där alla kände alla och på nåt sätt fick vi det intrycket att ni inte ville lära känna några fler heller.

Det är klart att ni som jobbar på Huset och har alla era kompisar där vill sitta och snacka med varandra, det förstår vi.

Er gemenskap är kanske också väldigt stark, men den är lika svår att komma in i som den på Prisma.

Tro nu inte att vi bara är ute efter att hacka på er, kritiken kanske kan leda till något konstruktivt? Ett inlägg i debatten om Huset?

Alla har inte så lätt att bli kompis med folk, man känner sig så osäker när man kommer till ett nytt ställe. Har man inte tid att vara med och jobba så mycket som man skulle vilja, känner man sig dum att bara gå dit och fika. (för man måste ju säga att det är billigt).

MARIE o GUNILLA

OM LIVET I ALLMÄNHET OCH Huset I SYNNERHET

Det här är lite saker som jag funderat på under sista tiden. Det finns gott om motsägelser men det vart så. Det är väl möjligt att det kan ses som ett inlägg i målsättningsdebatten.

Självkritik. Det är bra och det är dåligt. Självkritik är för om man inte var självkritisk skulle man kanske tro att man var ofelbar, bäst i allt, att Huset var det kompletta "Huset" osv. Men ibland kan det bli självkritik till döds. Sjölvord alltså. Jag har haft den känslan kring Huset ibland. Vi/ni är så självkritiska att det liksom inte blir nåt kvar. Inget är värt nånting. Och då blir det som om den grund vi står på tycks alltmer avlägsen.

Jag tror t ex vänsterns splittning i Sverige kan vara en följd av en alltför hårt driven självkritik. (Visserligen tycks vissa grupper bli självkritiska igen och börja enas igen).

Självkritik är alltså bra, i rimliga proportioner. Liksom man vid den Internationella Lagomkonferensen i Lago-maggiore enades om att lagomakorvar är bäst, så får vi anpassa vår självkritik så att den inte totalt gör ned den breda plattform/målsättning vi vill/behöver ha.

Dock tycker jag det verkar svårt att i några textrader formulera nåt som profilerar Huset och samtidigt är en bred plattform att stå på, ty det är en bred plattform vi behöver. Jag är som sagt rädd att denna målsättning, kanske inte direkt, men efter ett tag, skulle kritiseras och totalt falla ihop. ("Kan vi tolerera att det står folkets kultur, när vi menar människors kultur", Menar vi icke-kommersiell, anti-kommersiell eller kanske o-kommersiell" etc).

En anna grej. Annete Dolk skriver i förra numret bl a att temaveckorna fungerat som att andra

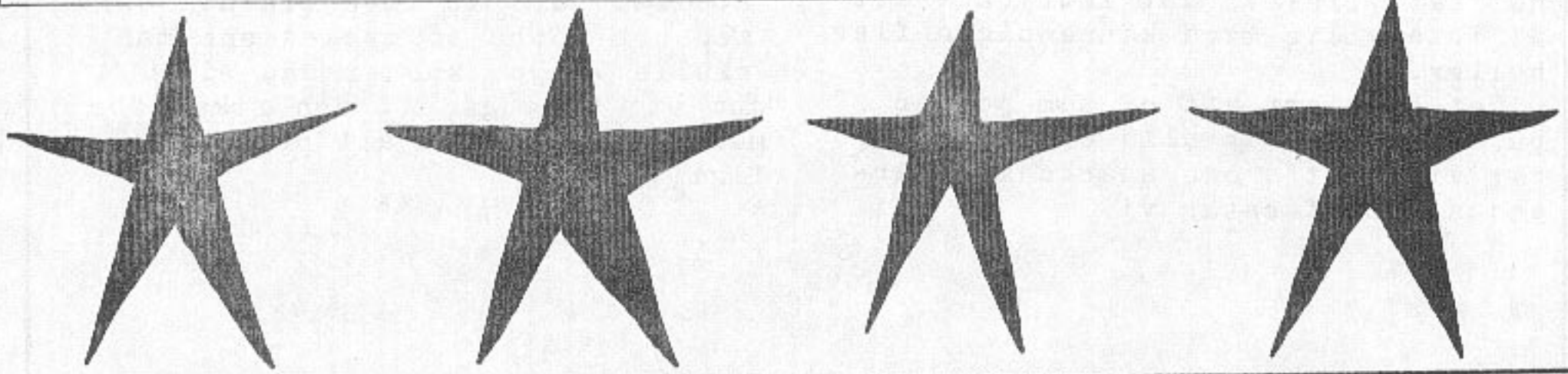

**Stöd
huset**
bliv medlem 20:-
du kan sätta in stälarna
på Pg 86 71 76-0 Tack!

Påminnelse om medlemskap.

Alla ni som inte löst medlemskap för 20 kr bör göra det, eftersom era medle kort går ut vid årsskiftet. Husets medlemsantal minskar då med hälften. Det är alltså av största vikt att du löser nytt medlemskap. Antingen kan du betala in 20 kr på postgiro 86 71 76-0 eller också kan du betala på Huset.

Då får du också i fortsättningen Husettidningen hemskickad.

Protokoll från Stormötet 29/11-75

1. Ordförande var Bengt Gustafsson. Till sekreterare valdes Ylva Steen.
2. Gemensam jul: de olika arbetsgrupperna rapporterade. Det ska bli städning på Huset, söndag den 7/12 kl. 16.00 efter Gemensam jul-mötet. Till dess ska Lennart införskaffa tätningsmaterial. Vi beslutade att spellokalen ska målas om. Fixa lokalen-gruppen ska ordna detta och fick även förtroendet att bestämma färger. Ulf har gått igenom all belysning i Huset, och fick i uppdrag att inhandla lampor o.dyl. och se till att allt fungerar.
3. Hyresbidrag. Huset kan få 2 kr./studietimme i hyresbidrag. Hasse Ernst som skulle redogjort närmre för detta var inte närvarande, så vi får vänta till nästa möte.

4. Medlemskap. Stormötet rev upp samordningsgruppsmötets beslut om gruppmedlemskap. Vi beslutade att det endast ska finnas en sorts medlemskap. Efter den 1:a jan. 76 kommer alla Husets medlemmar att få 20% rabatt vid alla inträden till konserter och andra aktiviteter där Huset är arrangör eller medarrangör. Vid förköp betalas 20 % tillbaka vid entrén (för att turistbyrån ska slippa krångel t.ex.). Kurt föreslog att priset för sönda'n då ska höjas. Övriga praktiska detaljer ska ordnas av samordningsgruppsmötet.

5. Kontaktnätet. Siv rapporterade från Kontaktnätets möte i Hagfors, där Siv, Hans och Kurt var representanter för Örebro. Det hade diskuterats om turnésamarbete mellan de olika föreningarna, samt upprättande av 2 bokningscentraler, en för musik och den andra för teater, dans, poesi m.m. Stormötet beslutade att Huset kan ta på sig att ha bokningscentral för musik. Expeditionsgruppen har redan anmält sig till att kunna ställa upp, mellan vissa tider, några kvällar i veckan för att ta emot och fixa bokningar. Andra som också bör ha intresse av att ställa upp är Musikgruppen, Krösamos m.fl. Praktiska detaljer ska diskuteras på samordn.mötet.

Tidnings- fakta

HUSETTIDNINGEN KOMMER UT EN GÅNG
I MÅNADEN.
MANUSSTOPP FÖR NUMMER ETT 1976 ÄR
DEN 11/1.

BIDRAG TILL TIDNINGEN KAN LÄMNAS
TILL: PETER EKSTRÖM, KARLSLUNDSCA-
TAN 7, 703 41 ÖREBRO. TEL: 019/

14 31 39. ELLER TILL LARS-GÖRAN
JANSSON, LÖVSTAGATAN 11b, 703 56
ÖREBRO. ELLER I HUSETS KAFE.

NI KAN LÄMNA IN ARTIKLAR OCH/ELLER
BILDER. DE BÖR RÖRA HUSET ELLER
VARA AV INTRESSE FÖR HUSETS
MEDLEMMAR.

För att underlätta arbetet för
redaktionen vore det bra om de som
har möjlighet, kunde skriva ut ma-
nusket på maskin. Ta då ett A4 ark,
vik det på mitten och klipp isär
så du får två spalter. Sedan är
det bara att skriva. Det viktiga
är bara det att marginalerna måste
vara en centimeter breda.

Är att marginalerna måste vara en
centimeter breda. Skicka gärna med
teckningar som hör med artikeln
att göra. De bör helst vara utför-
da i tusch på vitt papper.

MEDARBETARE I DETTA NUMMER VAR:
LARS-GÖRAN JANSSON, PETER EKSTRÖM,
KRISTIN JÖRNESTEDT, THOMAS JOHANS-
SON, HANS DETLOFSSON, JAN MYRDAL, BO
ERIKSSON, BENGT GUSTAFSSON, KRÖSAMOS,
TOMMY BOSTRÖM, BENGT ASSARSSON, LARS
TIVENIUS, PER MJÖBECK, ANITHA LARS-
SON, MARIE & GUNILLA, ANDERS SUNDH,
YLVA STEEN OCH JULTOMTEN.

- 5b. PEK har kontaktat FIB-juristerna för
att ta reda på Huset-tidningens ju-
ridiska skyldigheter:
Det måste finnas en ansvarig utgi-
vare, och vi utsåg Peter Ekström
till denna ansvarsfyllda post. Dessu-
tom måste man ha ett utgivningsbevis
från justitiedepartementet (!) á 300
kr., som vi då beslutade att inför-
skaffa.
6. Invandrarveckan har varit och diskus-
sioner fördes kring planeringen av
densamma. Kurt undrade om inträdesav-
giften till Sönda'n, hur finska före-
ningen kunnat sätta ett annat pris.
Söndagsgruppen svarade att de inte
vetat något om detta i förväg.
7. Frågan uppskjöts. angående Husets
plattform. Vi ska börja diskutera
denna lite grand på festen den 6/12
då förhoppningsvis de flesta av Hu-
sets medlemmar kommer.
8. Programdiskussion. Till nästa stor-
möte ska vi försöka ha klart ett prog-
ramförslag för våren.
Siv påpekade att det är viktigt att
Husets olika arbetsgrupper samarbetar
kring temaveckorna.
Vi beslutade att arrangera minst 5
konserter eller teaterföreställningar
i vår.
Förslag finns från Kontaktnätet att
samordna minst 3 turnéer:
Norrbottnens Järn (fixas av Örebro)
Göta-teatern (Karlstad)

Nationalteatern (Hagfors)

Samordn.mötet ska diskutera de prak-
tiska sakerna.

Representanter till regionsmötet i
Kumla den 6-7 dec.: Kurt, Mia W. plus
någon ytterligare som får bestämmas
på samordn.mötet.

Övriga frågor.

Malin redogjorde för ett förslag till
några dansdagar som skulle kunna hål-
las sista veckan i februari

2 dansgrupper skulle kunna komma,
"Balansen" och "Lökarna", som gör prog-
ram både för barn och för vuxna.
Andra tänkta inslag: ett barnprogram
av rörelsegruppen, en utställning samt
"vanlig"-dans.

Förslag från Kurt att Bokningsgruppen
ska se till att våra arrangemang inte
sammanfaller med Power House, Grödans
osv. så att inte allt sker samtidigt
i möjligaste mån.

Kjell redogjorde för Musikutredningen.
Remisstiden går ut den 30:e, men den
kanske kan förlängas. Det ska tas upp
på samordn.mötet.

Lucia. Kjell pratade om Luciafirande-
dets historia. Det föreslogs att
gruppen "Hat" från Uppsala skulle kom-
ma och spela. Ingenting beslutades
utan frågan överläts åt samordn.-
mötet.

Nästa stormöte är lördagen den 20
dec. kl. 14.00, Välkomna!

YLVA STEEN

POWER HOUSE

En del av Husets medlemmar kanske undrar var den andra föreningen som var inrymd under samma tak, jazz- och bluesklubben Power House, tagit vägen. Faktum är att de här hittat en ny lokal och planerar att flytta från Manillagatan.

Den nya lokalen ligger på Storgatan 3 och det är diskoteket Don Quijotes gamla lokaler man nu vill överta. Problemet är att hyran är så hög att kulturnämnden inte kan betala den ensam utan även fastighetsnämnden måste skjuta till en viss del. Det är hos fastighetsnämnden som frågan nu ligger och Power House hoppas att beslutet skall fattas vid sammanträdet den 18 december.

Den verksamhet man planerar är betydligt mer utvidgad än den man hade på Manillagatan. När Power House, efter att ha rustat upp lokalerna, öppnar i början av februari, ska man ha tre kvällar i veckan med musik. Man har tänkt satsa på lokala grupper och grupper som är anslutna till skolverksamheten. På lördagarna blir det eventuellt två grupper, en lokal och en större, mer känd. Musikutbudet kommer att bli brett. Visor, klassiskt, folkmusik, jazz, ja kort sagt levande musik. Problem med att hitta grupper har man inte. Varje dag kommer det brev och telefonsamtal från musiker som vill spela. Någon bokning kan Power House dock inte börja med förrän de fått lokalerna och dessa blivit upprustade.

Den musiksloa i improvisationsmusik som hittills hållit till på Tegelhögen, kommer att flyttas över till de nya lokalerna. Något som betyder att det även dagtid kommer att vara aktiviteter på gång. Skolverksamheten är för övrigt en väldigt stor del av Power House' verksamhet. Man har nyligen fått 33 900 i bidrag från Statens Kulturråd. Något som kommer att leda till ännu bättre lärare och en utvidgning av verksamheten.

Eftersom lokalerna ligger centralt har man även funderat på lunchrastverksamhet med musik och teater.

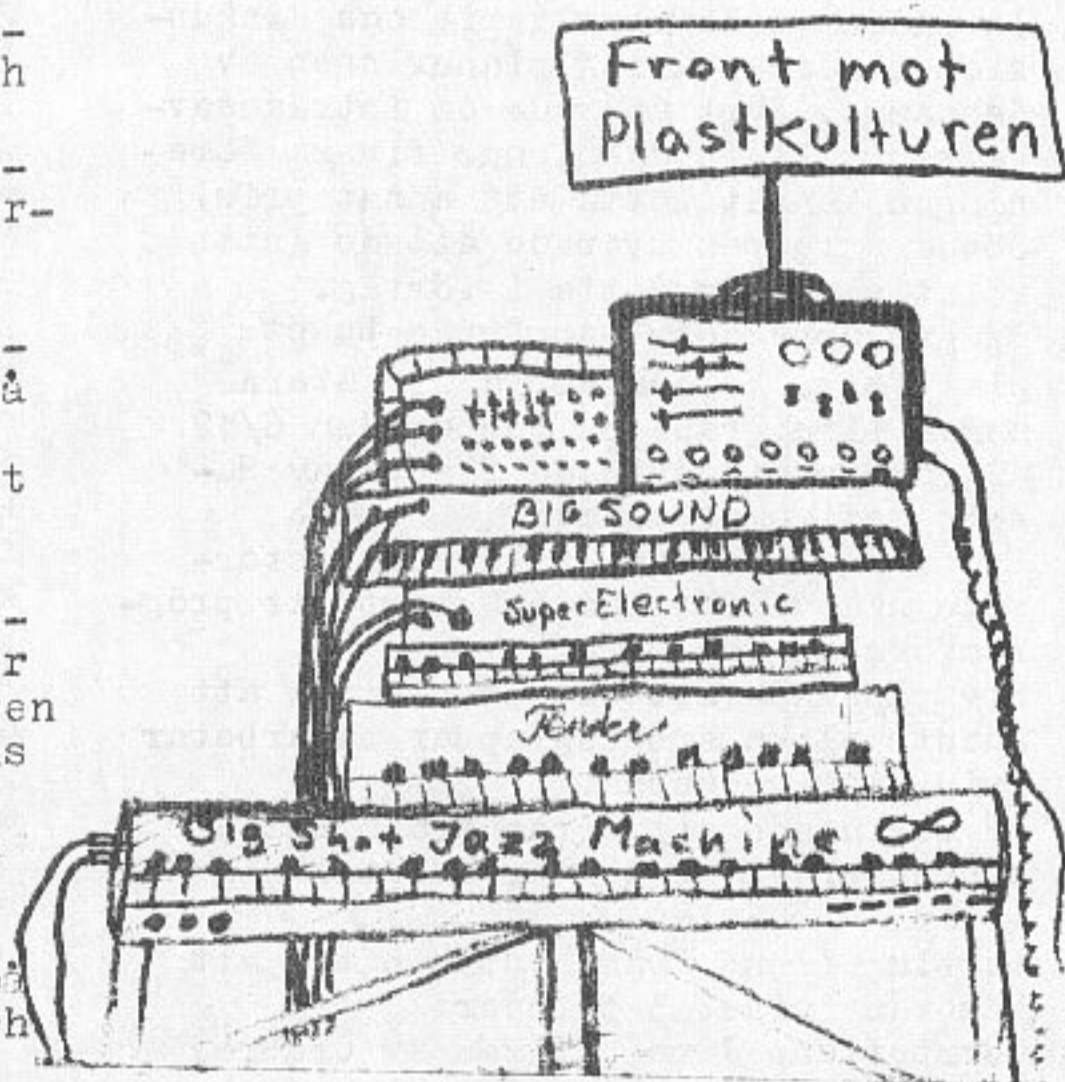
De riktigt stora konserterna, som t ex Billy Cobham och Weather Report, kommer man fortfarande att hålla i konserthuset eller motsvarande lokal. För våren finns planer på att ta hit Herbie Hancock, Tony Williams och Woody Hermans storband. Även den svenska teatergruppen Oktober, med sin pjäs Sven Klangs Kvintett, skulle man vilja ta hit.

På lördagskvällarna tänker man också ha diskotek, fast då inte med den vanliga hitmusiken. Det finns bra musik som går att dansa till också. Men man vill komma ifrån den plastiga kulturen. Likaså det faktum att människor bara passivt sitter och lyssnar.

För att få gå på konserterna måste man vara medlem i Power House. Medlemskapet kan man lösa vid något konserttillfälle. Kravet är att man har fyllt 18 år. Kortet gäller terminsvis och kostar 10 kr. För att sprida information om vad som händer på Power House, kommande program osv, får alla medlemmar ett medlemsblad ungefär en gång per månad.

Som synes kommer musiklivet även i fortsättningen att bli rikt här i Örebro.

LARS-GÖRAN JANSSON

organisationer använt Husets lokaler och folk för att föra fram sina grejer. Tyvärr måste jag hålla med henne. Jag har själv varit med på de tre Söndan som hafts under temaveckorna, och för varje gång sett nya ansikten. Första söndan kom vuxna och barn med anknytning till KRUM, andra veckan FiB/Kulturellts familjer och nu sist i stort sett finländska familjer. Är det vad vi vill med temaveckorna. Vänder vi oss bara till vissa, för varje tillfälle speciellt kallade grupper av människor. Varför kommer inte folk tillbaka? Varför kom inte KRUM-arna på FiB-veckan etc? Ska vi ta det som ett tecken på att de inte gillade arrangemangen. Eller har vi reklamerat för lite?

Vid alla marknadsföring, tom Husets tycks det vara ganska lätt att få människor intresserade av nå't nytt. Vad som däremot är svårt är att få dem att reagera likadant nästa gång de ser samma sak. Det gäller alltså att få folk att stanna vid Huset. Visst är det kul med nytt folk, men inte att se dem komma in genom dörren för att i nästa ögonblick vända och gå ut igen.

Om vi t ex anordnade en "Husets temavecka" eller nå't liknande, vem skulle komma då. Skulle det bli vi 69 medlemmar, som satt och tittade och lyssnade på varandra. Skulle tro att en Husets temavecka skulle kunna få ut oss lite mer, med möjlighet att programförklara och profilera oss, t ex med hjälp av en målsättning.

Varför går inte mina föräldrar, din moster eller nå'n annans kusiner på Huset? Varför går mycket folk på ÖSK:s biljardsalong när dom har Huset 25 m därifrån. Jag vet många som tror att Huset=Power House och som i sin tur skulle vara nån dunkel dimmig källare där alla satt och tände på till förföriskt lockande toner från jazz. (Just när jag skriver detta kommer en kompis och frågar vad jag gör. Skriver en artikel till Husettidningen säger jag. Jaså, Power House säger han. Verkligheten är ibland dyster).

Att ändra människors föreställningar om saker och ting är svårt, enklast vore att få dem att komma ner på Huset och konstatera att vi

faktiskt inte är några speciellt skumma individer.

Skulle faktiskt vara intressant att veta hur stor del av Örebros befolkning som vet vad Huset egentligen är. Är det många fler än vad Kurt kallar Örebros 400 vänster-snubbar.

Det gäller att med bl a temaveckorna öka kunskapen om vad Huset är. Kanske skulle det gå lättare om vi hade en plattform/målsättning att presentera.

Å andra sidan, är vi redo för en målsättning nu, eller har vi fullt upp med praktiska problem. Eller kommer en målsättning också att se till att t ex lamporna i cafeteria kommer ovanför borden och inte i folks huvuden.

Gott folk, det cykliska förloppet tycks nu fullbordat. Här har det varit självkritik på högsta nivå. Ni som vill veta vad jag tycker om självkritik kan börja om från början. Hoppas ni inte fastnar i detta ekorrhjul.

ANDERS SUNDH

Dagordning för Stormö- tet 20/12 KL 14⁰⁰

1. MÖTESFORMALIA
2. GEMENSAM JUL
3. TIDNINGEN
4. KRITIK AV INVANDRARVECKAN
5. VÅRPROGRAMMET
6. ÖVRIGA FRÅGOR

*Om du skall ge jul-
klappar,
Ge medlemskat i huset
åt nå'n vän.*

Program

UTNYTTJA GÄRNA PROGRAMMET TILL

EGNA ANTECKNINGAR

Må 15/12	STEFAN & JAN I KAFEÉT SKAPANDE DRAMATIK 18 ⁰⁰ RÖD HORIZONT REPAR	Ti 30/12	ARNOLDS LÄNK REPAR SAMORDNINGSGRUPPSMÖTE 19 ⁰⁰
Ti 16/12	MARIE & BRITTMARIE I KAFEÉT / FOTOGRUPPEN STÄDAR ÖREBRO FREDSFÖRENING ARNOLDS LÄNK REPAR SAMORDNINGSGRUPPSMÖTE 19 ⁰⁰	On 31/12	SKAPANDE DRAMATIK 18 ⁰⁰
On 17/12	SKAPANDE DRAMATIK 18 ⁰⁰	To 1/12	RÖRELSEGRUPPERNA 18 ⁰⁰ & 20 ⁰⁰
To 18/12	ANDERS & KLAS I KAFEÉT / KRÖSAMOS STÄDAR GEMENSAM JUL PYSSEL & PEPPARKAKOR RÖRELSEGRUPPERNA 18 ⁰⁰ & 20 ⁰⁰	Fr 2/1	
Fr 19/12		Lö 3/1	
Lö 20/12	STORMÖTE KL 14	Sö 4/1	HÖGTRYCK REPAR
Sö 21/12	HÖGTRYCK REPAR STORSTÄDNING & PYNTNING GEMENSAM JUL MÖTE	Må 5/1	SKAPANDE DRAMATIK RÖD HORIZONT REPAR
Må 22/12	SKAPANDE DRAMATIK RÖD HORIZONT REPAR KL 19 ⁰⁰	Ti 6/1	ARNOLDS LÄNK REPAR SAMORDNINGSGRUPPSMÖTE 19 ⁰⁰
Ti 23/12	ULF & PER I KAFEÉT ARNOLDS LÄNK REPAR SAMORDNINGSGRUPPSMÖTE KL 19 ⁰⁰	On 7/1	SKAPANDE DRAMATIK 18 ⁰⁰
On 24/12	<i>Gemensam Jul 11⁰⁰-23⁰⁰</i>	To 8/1	RÖRELSEGRUPPERNA 18 ⁰⁰ & 20 ⁰⁰
To 25/12	<i>Gemensam Jul 11⁰⁰-23⁰⁰</i>	Fr 9/1	
Fr 26/12	<i>Gemensam Jul 11⁰⁰-23⁰⁰</i>	Lö 10/1	
Lö 27/12	STÄDNING	Sö 11/1	HÖGTRYCK REPAR MANUSSTOPP FÖR HUSETTIDNINGEN
Sö 28/12	HÖGTRYCK REPAR	Må 12/1	SKAPANDE DRAMATIK RÖD HORIZONT REPAR
Må 29/12	SKAPANDE DRAMATIK RÖD HORIZONT REPAR	Ti 13/1	ARNOLDS LÄNK REPAR SAMORDNINGSGRUPPSMÖTE 19 ⁰⁰